

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318204925
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2318204925.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: R. N., W.: XX.XX.XXXX, F. Z. XXX/X, XXX XX L. proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 821 11 Bratislava, o určenie neplatnosti právnych úkonov a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 6.340,22 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 380 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku cestou Slovenskej pošty.

IV. Žiadnej zo strán sa nárok na náhradu trov konania na súde I. a II. inštancie nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe žaloby zo dňa 7.5.2018 domáhal, aby súd určil, že spotrebiteľská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2014 a spotrebiteľská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2014 a spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročným a bez poplatkov a že žalovaný je povinný vydať žalobcovi zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 3.238,85 Eur a zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 3.306,64 Eur a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 30.4.2014 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 800 Eur so splatnosťou 12 mesačných splátok, s výškou splátky 131 Eur, s celkovou čiastkou na úhradu 1.572 Eur a dňa 31.7.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 350 Eur so splatnosťou 12 mesačných splátok, s výškou splátky 58 Eur, s celkovou čiastkou na úhradu 696 Eur. Vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zároveň uviedol, že poskytnuté úvery sú úžerné, odporujú dobrým mravom, nakoľko ide o nepomer medzi vzájomnými plneniami. Žalobca zaplatil žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 4.038,85 Eur pri výške úveru 800 Eur a zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 3.830,64 Eur pri výške úveru 350 Eur. Žalovaný je tak povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.238,85 Eur v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXXXX a bezdôvodné obohatenie vo výške 3.306,64 Eur v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXXXX.

2. Rozsudkom sp. zn.: XXCsp/XX/XXXX-XX zo dňa 4.12.2018 tunajší súd I. výrokom uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 6.545,49 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom vo zvyšnej časti žalobu zamietol, III. výrokom žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 392,50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a IV. výrokom žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

3. Predmetný rozsudok napadol odvolaním žalovaný nakoľko mal za to, že v predmetnom konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko úvery poskytnuté žalobcom žalovanému dňa 30.4.2014 na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a dňa 31.7.2014 na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, boli žalobcovi poskytnuté na výkon podnikania. Zmluvy o úvere nie sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskými zmluvami, nakoľko žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Žalovaný v odvolaní ďalej poukázal na § 149 a nasl. CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany a koncentráciu konania. Má za to, že nie je naplnená podmienka § 150 CSP, povinnosť strany pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Žalobca vo svojom podaní nepreukázal účel poskytnutia peňažných prostriedkov (len účelovo tvrdil, že ich na účel podnikania nepoužil) ale žalovaný si dostatočne splnil dôkaznú povinnosť, nakoľko predložil prehlásenie dlžníka (žalobcu) že finančne prostriedky použije na účel podnikania. Zároveň poukázal na zákonnú zásadu koncentrácie konania a zásadu hodnotenia dôkazov ako aj na zásadu rovnosti účastníkov konania a domnieva sa, že ide o naplnenie čl. 5 CSP, teda o zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Žalovaný zastáva názor, že predmetné úverové zmluvy nemožno podriaďovať pod režim spotrebiteľských zmlúv a na základe tejto skutočnosti ani podrobovať prieskumu z hľadiska zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ako aj výšky dojednanej odplaty za poskytnutie úveru. Žalovaný je toho názoru, že zo zmlúv o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretých zmlúv o úvere, ktoré neboli nikdy právoplatne vyhlásené za neplatné, rovnako tak právny dôvod na plnenie z týchto zmlúv o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením sp. zn.: 9Co/250/2019 - 83 zo dňa 28.4.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch I., III., IV. zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevyhotovil rozsudok napadnutý odvolaním vo výrokoch I., III., IV. v súlade s § 220 ods. 2 CSP, keďže závery v ňom obsiahnuté sú nedostatočné. V odôvodnení rozsudku nie sú uvedené komplexne skutkové zistenia v spojitosti s čiastkovými zisteniami, ktoré by mali mať logickú nadväznosť, aby v súhrne umožnili vytvoriť záver o celkovom skutkovom stave. Z uvedeného nie je absolútne zrejmé, na základe akých úvah o hodnotení dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru o spotrebiteľskom charaktere oboch zmlúv o úvere (č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2014 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2014). Odvolací súd súdu I. inštancie zároveň uložil povinnosť v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu opätovne vec v zrušenom rozsahu prejednať, vychádzajúc z výsledkov dokazovania posúdiť žalobou uplatnený nárok v zrušenom rozsahu podľa príslušných právnych noriem nielen vo vzťahu k základu uplatneného nároku ale aj vo vzťahu k výške uplatneného nároku. Výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty žalovaného, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova v zrušenom rozsahu rozhodnúť, rozhodnutie náležite v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. Zároveň v zmysle § 396 ods. 3 CSP uložil súdu rozhodnúť o náhrade trov konania.

5. Rozsudok tunajšieho súdu sp. zn.: XXCsp/XX/XXXX-XX zo dňa 4.12.2018 nadobudol v II. výroku v zamietajúcej časti v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn.: 9Co/250/2019-83 zo dňa 28.4.2020 právoplatnosť dňa 23.1.2019.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 24.8.2021. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného. Súd na pojednávaní postupoval

v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu. Žalobca na pojednávaní uviedol, že sa dostal do finančnej tiesne, uzatvorenie zmluvy u žalovaného bolo najrýchlejším spôsobom, ako sa dostať k finančným prostriedkom. Úver nepotreboval za účelom podnikateľskej činnosti, finančné prostriedky potreboval na úhradu nájomného za byt a ostatné náklady na byt. Pri uzatváraní zmluvy sa ho žalovaný pýtal, kde pracuje, žalobca uviedol, že má živnosť. Pokiaľ sa jedná o jeho podpis pri ustanovení zmluvy, že finančné prostriedky potrebuje na výkon podnikania žalobca uviedol, že zrejme to bolo uvedené menším písmom, lebo nepostrehol, že by niečo také podpisoval. Podpis pri tomto ustanovení zmluvy je však jeho. Žalovaný žalobcu neupozornil na to, že mu zablokujú byt, že na liste vlastníctva na byt bude mať plombu. Z uvedeného dôvodu vyplatil požadované finančné prostriedky, za účelom odblokovania bytu. Žalobca zároveň namietol výšku požadovaného úroku.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, vyjadreniami strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav: žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 30.4.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 800 Eur, ktorý sa spolu s poplatkom vo výške 772 Eur zaviazal splatiť formou 12 mesačných splátok po 131 Eur, teda spolu zaplatiť sumu 1.572 Eur. V druhej časti tejto zmluvy žalobca svojím podpisom potvrdil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. Dňa 31.7.2014 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 350 Eur, ktorý sa zaviazal spolu s poplatkom vo výške 346 Eur splatiť formou 12 splátok po 58 Eur, teda spolu zaplatiť sumu 696 Eur. Vzhľadom na to, že žalobca úver riadne a včas nesplácal, žalovaný podal návrh na vklad zmluvy o zriadení záložného práva č. 284/2015-PTR na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, nachádzajúce sa v kat. úz. Sereď, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX a liste vlastníctva č. XXXX. Dňa 13.9.2019 uhradil žalobca v prospech účtu žalovaného spolu sumu 7.695,49 Eur. Dňa 20.9.2017 žalovaný podal na Okresný úrad Galanta, katastrálny odbor späťvzatie návrhu na vklad zmluvy o zriadení záložného práva č. XXX/XXXX-T. z dôvodu, že žalobca uhradil úver v zmysle zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2014.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

10. Podľa § 52 ods. 1 a ž 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané

na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Z predložených listinných dôkazov a vyjadrení strán sporu súd zistil, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 30.4.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 800 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 772 Eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1.572 Eur v 12 mesačných splátkach po 131 Eur. Dňa 31.7.2014 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 350 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 346 Eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 696 Eur v 12 mesačných splátkach po 58 Eur.

17. Súd vyhodnotil uzatvorenú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2014 ako zmluvu uzatvorenú podľa Obchodného zákonníka, nakoľko v záhlaví zmluvy je ako dlžník uvedený žalobca ako živnostník a v druhej časti predmetnej zmluvy žalobca svojím podpisom potvrdil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Zo zmluvy teda vyplýva, že žalovaný ako dlžník vystupoval pri uzatváraní zmluva ako fyzická osoba - podnikateľ, ktorá pri uzatváraní konala v rámci predmetu svojho podnikania a žalobca ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V prípade, ak žalovaný úver za účelom podnikania ako tvrdí nepotreboval, bolo na jeho slobodnom rozhodnutí odmietnuť podpísať druhú časť predmetnej zmluvy týkajúcu sa vyhlásenia o účele poskytnutia finančných prostriedkov. V danom prípade tak žalovaný neurobil, podpísal v zmluve vyhlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania, a preto jeho tvrdenie, že úver nepotreboval za účelom výkonu svojho podnikania neobstojí.

18. V súvislosti s námietkou žalobcu ohľadom úžerného charakteru úroku v úverovej zmluve, súd má za to, že pokiaľ sa jedná o príslušný poplatok vo výške 772 Eur, tento bol zmluvnými stranami dohodnutý neplatne. Právna úprava úverovej zmluvy síce poskytuje stranám voľnosť pre dojednanie konkrétnych podmienok poskytnutia úveru, avšak obchodný zákonník neurčuje do akej výšky je možné dohodnúť úroky pri úvere. Z tejto skutočnosti však nemožno vyvodiť, že by ich výška závisela len na dohode účastníkov zmluvy a nepodliehala by žiadnym obmedzeniam. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Dobrými mravmi, ktoré sú používané ako kritérium, u ktorého je daný osobitný záujem na ich dodržiavaní, nie sú zákonom definované. V súdnej praxi sú všeobecne posudzované ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Ich obsah spočíva v uvedenom mimoprávnom súbore pravidiel chovania, ktorý je všeobecne uznávaným vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi a rešpektuje právne princípy spoločenského poriadku. V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, ak odporuje takýmto pravidlám chovania, ktoré povahu právnych noriem samé osebe nemajú. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že „príslušný poplatok“ vo výške 772 Eur predstavuje dohodnutý ročný úrok, keďže žalovaný žiadal podľa vyjadrenia žalobcu od žalobcu vyplatenie sumy 4.038,85 Eur ako to vyplýva aj zo späťvzatia návrhu na vklad záložnej zmluvy zo dňa 20.9.2017, v ktorom žalovaný deklaroval zaplatenie úveru z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2014. Žalovaný tieto skutočnosti nerozporoval.

Takto dohodnutý úrok je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nie je primeraný vzhľadom na výšku poskytnutého úveru (800 Eur), dobu splatnosti (12 mesiacov) a skutočnosť, že zmluva bola zabezpečená záložným právom. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úrokov, ktorou dôjde k zhodnoteniu poskytnutých finančných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi, podľa súdnej praxe, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednaní, stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V čase poskytnutia úveru úrokové sadzby úverov poskytované bankami podnikateľom predstavovali 6% ročne. Dohodnutá výška poplatku/úrokov 722 Eur ročne (predstavuje z poskytnutého úveru 96,50%) čo podstatne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri poskytovaných úveroch v apríli 2014. Súd netvrdí, že výška úrokov pri nebankových úveroch musí dôsledne kopírovať výšku úrokov pri porovnateľných bankových úveroch, avšak dohodnutá výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 96,50% ročne v obchodných vzťahoch je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi a z uvedeného dôvodu považuje súd dojednanie poplatku - úrokov vo výške 96,50% ročne za neplatné. Vzhľadom na uvedené má žalobca nárok len na úroky vo výške úrokov poskytovaných bankami pri porovnateľných úveroch, t.j. vo výške 6% ročne. Súd túto skutočnosť zohľadnil pri určení výšky poplatku za poskytnutý úver. Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 800 Eur tak v zmysle uvedenej úrokovej sadzby poskytovanej bankami predstavuje 48 Eur ročne a žalovaná tak mala žalobcovi vrátiť celkovú sumu 848 Eur, ak by úver splatil v lehote 12 mesiacov v zmysle zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný poskytnutý úver splatil až 13.9.2017 súd túto skutočnosť zohľadnil pri výpočte bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na uvedené bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.4.201 predstavuje 3.033,58 Eur (4.038,85€ - 848€ - 157,27€ (úrok za obdobie od 6.6.2015 do 13.9.2017)) a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a v prevyšujúcej časti bezdôvodného obohatenia uplatneného žalobcom v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXX žalobu zamietol.

19. Pokiaľ sa jedná o zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2014 súd túto vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú uzatvorenú podľa Občianskeho zákonníka, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. nakoľko v druhej časti predmetnej zmluvy, v mieste na tom určenom, žalobca svojim podpisom nepotvrdil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Tvrdenie žalovaného, že žalobcovi poskytol úver na výkon podnikateľskej činnosti tak žalovaný nepreukázal. V úvodnej časti zmluvy o úvere je síce uvedené IČO dlžníka a číslo registrácie na živnostenskom úrade dlžníka ale v druhom odseku zmluvy, v ktorom je uvedená výška úveru a prehlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania absentuje podpis dlžníka ako podnikateľa, hoci je v zmluve na to miesto zvlášť vymedzené. V prípade, ak by bol úver skutočne poskytnutý za účelom podnikania žalovaný by pri uzatváraní zmluvy trval na tom, aby žalobca poskytnutie finančných prostriedkov za účelom podnikania potvrdil svojim podpisom, v mieste na to v zmluve určenom, tak ako to bolo pri zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX. Žalovaný teda neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že sa jedná o zmluvu uzatvorenú podľa obchodného práva. Žalobca z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 350 Eur, uhradil žalovanému 3.306,64 Eur. Žalovaný tieto skutočnosti vo svojom vyjadrení nerozporoval. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetnú zmluvu súd považuje za spotrebiteľskú, na takto založený zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy, a to najmä zákon o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu súd v rámci prieskumnej činnosti zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) a j) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. úrokovú sadzbu a údaj o RPMN. Súd zmluvu preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považoval za bezúročnú a bez poplatkov. S poukazom na vyslovený právny názor o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, žalovanému vznikol nárok na zaplatenie istiny poskytnutého úveru (350 Eur). Súd mal z predložených listinných dôkazov a tvrdení strán sporu preukázať, že žalovanému bola poskytnutá suma vo výške 350 Eur a žalobca žalovanému vrátil sumu 3.306,64 Eur. Žalobca tak žalovanému na poskytnutý úver uhradil o 2.956,64 Eur viac. Vzhľadom na to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov suma 2.956,64 Eur, o ktorú žalobca žalovanému uhradil na poskytnutý úver viac, predstavuje nárok žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia.

20. V prípade poskytnutia plnenia z neplatného právneho úkonu vzniká právo na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 Občianskeho zákonníka).

21. Žalobca si v konaní uplatnil bezdôvodné obohatenie v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXX vo výške 3.238,85 Eur a v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXX vo výške 3.306,64 Eur. S poukazom na vyššie vyslovený právny názor o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru č. XXXXXXXXXX a vyslovenej neplatnosti dojedaného poplatku/úroku v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXX, žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spolu vo výške 6.340,22 Eur (3.033,58€ + 3.306,64€). Vzhľadom na uvedené súd žalobe vyhovel v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia spolu vo výške 6.340,22 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

22. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

23. O nároku na náhradu trov konania na súde I. a II. inštancie súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy spolu vo výške 6.545,49 Eur, úspešný bol v časti čo do zaplatenia sumy 6.340,22 Eur a vo zvyšnej časti bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol úspech žalobcu v rozsahu 96,87% a úspech žalovaného v rozsahu 3,13%. Celkový úspech žalobcu na súde prvej inštancie bol v rozsahu 93,74%.

24. V odvolacom konaní bol žalovaný plne úspešný.

25. O náhrade trov odvolacieho konania na súde súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán sporu určil, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania na súde I. a II. inštancie nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.